

РЕШЕНИЕ

№ 7

гр. Разград, 20.01.2023 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

ОКРЪЖЕН СЪД – РАЗГРАД, ПЪРВИ ВЪЗЗИВЕН НАКАЗАТЕЛЕН СЪСТАВ, в публично заседание на двадесет и осми ноември през две хиляди двадесет и втора година в следния състав:

Председател: Лазар Й. Мичев

Членове: Емил Д. Стоев
Пламен М. Драганов

при участието на секретаря Мариан В. Найденов

в присъствието на прокурора В. Як. М.

като разглежда докладваното от Пламен М. Драганов Въззивно наказателно дело от общ характер № 20223300600294 по описа за 2022 година

Производството е по реда на глава двадесет и първа от НПК.

С Присъда № 41/20.07.2022 г., постановена по НОХД № 111/2022 г. по описа на Районен съд – Разград, подсъдимият И. Д. И. от гр. Разград е признат за това, че на 04.06.2021 г. в гр. Разград, в съучастие като съизвършител с М. М. Е. от гр. Лозница, В. С. В. от с. Побит камък, обл. Разград, и К. К. Р. от гр. Разград, е отнел чужди движими вещи - 1 бр. мобилен телефон марка „Самсунг“, модел „Галакси А20е“ на стойност 210 лева; 1 бр. сим - карта на мобилен оператор „Теленор“ на стойност 6 лева и 1 бр. калъф за мобилен телефон, тип „тефтер“, на стойност 12 лева, всичко на обща стойност 228 лева, от владението на П. И. П. от с. Гецово, обл. Разград, с намерение противозаконно да ги присвои, като употребил за това сила - престъпление по чл. 198, ал. 1 във вр. с чл. 20, ал. 2 от НК, поради което и на основание чл. 54 от НК му е наложено наказание лишаване от свобода в размер на три години, което да изтърпи при първоначален общ режим.

С присъдата на основание чл. 59, ал. 1 и ал. 2 от НК е зачетено времето, през което подсъдимият И. Д. И. е бил задържан по делото с мярка „задържане под стража“, считано от 15.06.2022 г.

Против присъдата е постъпила въззивна жалба от адв. М. Е. – служебен защитник на подсъдимият И. Д. И.. Жалбата е бланкетна и с нея присъдата се атакува като незаконосъобразна и постановена при съществени нарушения на процесуалните правила.

Според защитника като е приел, че подсъдимият е осъществил деянието по повдигнатото обвинение, съдът е постановил необоснован акт в нарушение на материалния закон.

С оглед изложеното се прави искане въззивния съд да отмени присъдата и да постанови нова, с която да признае подсъдимия И. Д. И. за невиновен и го оправдае по повдигнатото обвинение.

В допълнителни писмени съображения към жалбата се излагат доводи за допуснати съществени процесуални нарушения при постановяване на присъдата, изразяващи се в липса на задължителни реквизити и противоречие между диспозитив и мотиви. Отделно от това се прави анализ на доказателствената съвкупност по делото, от който защитата извежда извод за недоказаност на обвинението по предвидения от закона несъмнен начин.

С допълнителното писмено изложение към жалбата отново се прави искане въззивния съд да отмени присъдата и да постанови нова, с която да признае подсъдимия И. Д. И. за невиновен и го оправдае по повдигнатото обвинение. Алтернативно се иска въззивния съд да върне делото за ново разглеждане от първоинстанционния съд.

Препис от жалбата е връчен на Районна прокуратура – Разград, от която не са подадени възражения по чл. 322 НПК.

В съдебно заседание въззивникът И. Д. И. се явява лично и със служебен защитник адв. М. Е.. Защитникът поддържа подадената въззивна жалба на основанията, изложени в нея и в допълнителното изложение към нея. Изтъква, че от диспозитива на присъдата не става ясно подзащитният му признат ли е за виновен или е признат за невиновен, тъй като такова произнасяне няма. Отделно от това навежда доводи за съществуващо противоречие между диспозитива на присъдата и мотивите към нея относно стойността на вещите, предмет на престъплението. В диспозитива на присъдата била посочена сумата от 228 лв, каквато била стойността на вещите и по обвинителен акт, докато на в мотивите било записано, че видно от заключението на оценъчната експертиза, общата стойност на предмета на посегателството е в размер на 1092 лв. Освен това според защитника присъдата е почива на предположения, като по делото не било налично нито едно годно доказателство, което да доказва авторството на деянието в лицето на подзащитния му. Предвид на това отново прави искане за отмяна на присъдата и признаване на подсъдимия за невиновен, алтернативно за връщане на делото за ново разглеждане от друг състав на първоинстанционния съд.

Подсъдимият Д. поддържа становището на защитника си и твърди, че не е излизал от входа въобще и не е участвал в деянието, извършено от другите трима подсъдими.

В последната си дума въззивникът декларативно заявява, че не е виновен.

В съдебно заседание участващия по делото прокурор счита жалбата за частично основателна. Споделя становището на защитата по отношение пороците на атакуваната присъда, но се въздържа от категорично становище дали същите водят до отмяната ѝ. По същество счита присъдата за правилна, като фактическата обстановка, приета от първоинстанционния съд, кореспондирала със събраните по делото доказателства, а

наложеното наказание за адекватно на обществената опасност на деянието и на дееца.

Окръжен съд – Разград, след като обсъди доводите в жалбата, както и тези, изложени от страните в съдебно заседание, и след като в съответствие с чл. 313 и чл. 314 НПК провери изцяло правилността на атакуваната присъда, констатира следното:

Обжалваната присъда е постановена при допуснато нарушение по чл. 348, ал. 1, т. 1 от НПК, изразяващо се в липса на посочване в диспозитива на присъдата дали лицето е признато за виновно или не. Съгласно чл. 305, ал. 4 от НПК в диспозитива на присъдата се излага решението на съда по въпросите, посочени в чл. 301. Следователно в диспозитива на присъдата съдът следва ясно, категорично и недвусмислено да отговори на въпросите, формуирани в разпоредбата на чл. 301, ал. 1, т. 1 от НПК - има ли извършено деяние, извършено ли е то от подсъдимия и извършено ли е виновно. В процесния случай в диспозитива на присъдата действително липсва произнасяне признат ли е подсъдимия за виновен или не, и в този смисъл жалбата е основателна.

Констатираното нарушение по въпроса за това дали има извършено деяние, извършено ли е то виновно от подсъдимия, за което на подсъдимия е наложено наказание, преценено от гледна точка на правото на защита на последния, се явява пречка за разглеждане по същество на делото от въззивната инстанция, доколкото нормата на чл. 335, ал. 2 във вр. с чл. 348, ал. 3, т. 1 от НПК въвежда това процесуално нарушение като абсолютно основание за отмяна на присъдата и връщане делото на първата инстанция за ново разглеждане от друг състав.

Освен това при постановяване на обжалваната присъда решаващия съд е допуснал съществено нарушаване на процесуални правила по смисъла на чл. 348, ал. 3, т. 2, пр. първо от НПК. Налице е противоречие между мотивите и диспозитива на атакуваната присъда. В диспозитива на присъдата общата стойност на отнетите от подсъдимия, в съучастие с други лица, вещи е посочена в размер на 228 лв, докато в мотивите към присъдата действително е посочен и друг размер, различен от посочения. Съдебният акт представлява единство на диспозитив и мотиви. Всякога, когато мотивите са неясни, непълни или противоречиви е налице процесуално нарушение от категорията на съществените (Решение № 89/17.03.2014 г. по н. д. № 121/2014 г., НК, III н. о.). Касае се за неяснота относно волята на съда по основни правно значими въпроси, които следва да намерят ясен и категоричен отговор както в диспозитива, така и в мотивите на същата.

Липсата на яснота досежно действителната воля на решаващия съд води до невъзможност на въззивната инстанция да осъществи проверка на обжалвания съдебен акт в рамките на правомощията си. Касае се за съществено нарушение на процесуални правила, неотстранимо в хода на въззивното производство, но отстранимо при ново разглеждане на делото.

С оглед на отмяната на присъдата и връщането на делото за ново разглеждане безпредметно се явява обсъждането на доводите на защитата по същество. Същите следва да бъдат съобразени от решаващия съд при новото разглеждане на делото.

Водим от горното съдът и на основание чл. 334, т. 1 във вр. с чл. 335, ал. 2 във вр. с чл. 348, ал. 3, т. 1 и т. 2, пр. първо от НПК въззивния съд

РЕШИ:

ОТМЕНЯ изцяло Присъда № 41/20.07.2022 г., постановена по НОХД № 111/2022 г. по описа на Районен съд – Разград, и ВРЪЩА делото за ново разглеждане от друг състав на същия първоинстанционен съд.

Решението не подлежи на касационна проверка.

Председател: _____

Членове:

1. _____

2. _____